

[Jørgen Juni.r.]

sympati og minder om det danske socialdemokrati, har jeg af hensynsfuldhed ikke villet tage højtideligt. Det må imidlertid undre, at statsministeren koncentrerer sig om 2 lande, hvortil den danske eksport (i 1973) androg 179 mill. kr., medens importen fra disse lande kun var 59 mill. kr. Muligheden for forøget eksport er således ikke særlig stor, og det ville ikke virke forbaysende, om statsministeren snarere blev mødt med et krav om forbedrede muligheder for en mere ligelig handelsbalance. Hvad angår Brasilien, er forholdene ifølge statistikken stik modsat. Danmarks eksport var således kun 166 mill. kr., medens importen androg 673 mill. kr. Det er jo desuden kendt, at andre fællesmarkedslande gør en betydelig indsats for at markere sig i Brasilien.

Jørgen Junior (FP):

Når man driver et firma, er det vel naturligt, at direktionen ser på, hvor man kan sælge sine varer. Vi har nu set statsministeren rejse til Venezuela, til Mexico, lande, hvor muligheden for at sælge danske varer efter alt at dømme er uhyre begrænset, og også lande, hvor handelssamkvemmet er forkert på den måde, at vi indtil nu har solgt langt mere til de pågældende lande, end vi har købt fra de pågældende lande, med andre ord ikke lande, som man kan forvente nogen særlig stor købelyst hos. Et nærliggende eksempel, hvor det modsatte er tilfældet, er det virkelig store latinamerikanske land Brasilien. Med grundlag i de realiteter, at det ikke er Brasilien, statsministeren besøger, men kun to mindre væsentlige lande, for ikke at sige uvæsentlige lande, har jeg fundet det passende at høre, om udenrigsøkonomiministeren har i sinde at påtage sig den mere væsentlige opgave at besøge Brasilien på samme måde, som han tidligere har besøgt f. eks. Iran.

Ministeren for udenrigsøkonomi (Ivar Nørsgaard):

Til hr. Jørgen Junior vil jeg sige, at vi i regeringen jo ikke opfatter os som direktion for en forretning, men vi vil naturligvis gerne forsøge på at hjælpe erhvervslivet, når der er mulighed for det, med at fremme deres eksportinteresser, og jeg er da glad

for, at hr. Jørgen Junior også skønner, at de besøge, jeg har aflagt i Iran og andre steder, har været så meget til gavn, at han nu foreslår, jeg også skal tage til Brasilien for at støtte eksporten dertil.

Der er imidlertid nogle problemer i øjeblikket i Brasilien, fordi man har haft et uventet voldsomt underskud på betalingsbalancen i 1974. Det var på 3 mia US \$, og derfor har Brasilien indført en krattig reduktion af importen, hvorved selv de nødvendige forsyninger af kapitalgoder er blevet nedskåret på ubestemt tid. Det er derfor næppe sandsynligt, at jeg lige for tiden vil kunne medvirke til at opnå nogen generel forbedring af danske eksportmuligheder, men så snart der måtte komme tegn på en forbedring af den brasilianske økonomi, vil et besøg derovre stå højt på min liste over kommende rejser, ligesom andre ministres rejse dertil naturligvis vil kunne benyttes til at fremme danske erhvervsinteresser.

Jeg kan tilføje, at udenrigsministeriets handelsafdeling sammen med Industrirådet i slutningen af denne måned vil afholde et seminar om danske investeringsmuligheder i Brasilien og om de muligheder, der måtte bestå for ad denne vej at opnå en større andel af det brasilianske marked.

Jørgen Junior (FP)

Det glæder mig, at ministeren tilsyneladende giver mig ret i prioriteringen af Brasiliens vigtighed og som følge deraf også i hvert tilfælde har øjnene åbne for de muligheder, der ligger dernede.

Jeg vil tillade mig at konstatere og håber, ministeren er enig i det, at statsministerens rejse til Venezuela og Mexico, som jo også blev begrundet med, at de pågældende lande havde et styre, der mindede lidt om det danske socialdemokratiske styre, ikke i så høj grad er en „forretningsrejse“, som udenrigsøkonomiministerens rejse til Iran var det. Hvorvidt det overhovedet er fornuftigt, at ministre rejser ud som direktionens medlemmer, har jeg sådan set ikke udtalt mig om, men jeg skal villigt indrømme, at jeg har haft betydelig mere tiltro til, at en rejse til Iran af udenrigsøkonomiministeren tjener et formål end statsministerens nuværende rejse med taler for eksilspanske o. lign. i Mexico.